

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1930/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 117. §-a és 118. §-a, valamint a Kúria Kfv.I.35.121/2023/3. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (dr. Radnai Éva ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az egyedi ügy felperese volt.
- [3] Az alkotmányjogi panasz benyújtását megelőző egyedi ügyben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a Fővárosi Törvényszék ítéletével elrendelt megismételt eljárásban 2017. december hónapra általános forgalmi adónemben a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett, melynek során az alábbiakat állapította meg.
- [4] Az indítványozó 2016. december 9-én megbízási szerződést kötött a B. Kft.-vel, melynek értelmében nagy szilárdságú autópáncél gyártására vonatkozó beruházáshoz készített pályázatot, melynek műszaki részét a B. Kft. nyújtotta be. A B. Kft. kiállította az erről szóló számlát, az indítványozó pedig befogadta azt. Azonban a B. Kft. 2014. február 26-ától 2017. november 3-áig bejegyzett ügyvezetője úgy nyilatkozott, a B. Kft. nem létezett, nem végzett tényleges gazdasági tevékenységet. A 2017. november 3-ától 2019. június 27-ig bejegyzett ügyvezető az indítványozót és annak gazdasági tevékenységét nem ismerte. A 2019. június 26-ától bejegyzett ügyvezető elérhetetlen maradt.
- [5] Az indítványozó 2017. április 3-án szerződést kötött az N. Kft.-vel, melynek értelmében az utóbbi egy digitális gyártástechnológia fejlesztéséről szóló komplett pályázati anyagot készített el és nyújtott be a részére. Az N. Kft. azonban nem

rendelkezett a gazdasági esemény teljesítéséhez szükséges személyi feltételekkel, ezért a pályázat elkészítéséhez alvállalkozót vett igénybe.

- [6] A fent említett megismételt eljárás alapján az elsőfokú adóhatóság 22 239 000 Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg az indítványozó terhére, és megtagadta ezen összeg adószámlán való jóváírását. Ezen túlmenően 11 120 000 Ft adóbírságot is kiszabott. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy a bizonyítékok alapján a gazdasági események nem jöttek létre.
- [7] Az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy a B. Kft. nem rendelkezett a teljesítéshez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, nem volt a gazdasági esemény elvégzéséhez szükséges székhelye, telephelye, egyetlen bejelentett alkalmazottja pedig „építőipari szakmai irányító, felügyelő” munkakörben volt bejelentve. A társaság számlájára utalt ellenérték kisebb részét készpénzben felvették, a fennmaradó összeget pedig más gazdasági társaságoknak utalták tovább, amelyek valós gazdasági tevékenységet nem folytattak. A B. Kft. pedig az áfabevallásaiban fiktív számlákon szereplő, előzetesen felszámított áfával csökkentette fizetendő adóját. Az indítványozó ügyvezetője nem ellenőrizte a B. Kft.-t.
- [8] Az N. Kft. teljesítése kapcsán egy másik gazdasági társaság ügyvezetőjének feladata volt a pályázati adatlap kitöltése és az elkészült pályázat feltöltése az arra kijelölt elektronikus felületre. Ezen az anyagon az N. Kft. semmit sem változtatott, azonban az eredetileg felszámított 36 056 218 Ft-nak csaknem duplájáért, 74 847 444 Ft-ért számlázta tovább az indítványozónak. A szakmai tartalmat olyan korlátolt felelősségű társaság – a PMB Kft. – készítette el, amelynek az ügyvezetőn kívül két fő kozmetikus és egy fő fodrász bejelentett alkalmazottja volt. A kiállított számlán kívül semmi nem támasztja alá, hogy tényleg ez a gazdasági társaság állította volna össze a szükséges szakmai tartalmat.
- [9] Mindezek alapján az elsőfokú adóhatóság azt állapította meg, hogy az indítványozó elmulasztotta a fokozottabb gondosság tanúsítását, ezáltal passzív szerepet játszott az áfakijátszásra irányuló cselekményekben.
- [10] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Határozatában kiemelte, hogy az indítványozótól mint több százmilliós árbevételű realizáló gazdasági szereplőtől, továbbá pályázatok és közbeszerzések rendszeres résztvevőjétől elvárható, hogy fokozottan ellenőrizze számlakibocsátóit.
- [11] Az indítványozó keresetében elsődlegesen azt kérte a Fővárosi Törvényszéktől, hogy az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően oly módon változtassa meg, hogy törölje a terhére megállapított adókülönbözet és adóbírság összegét, egyúttal állapítsa meg, hogy az áfa visszaigénylésre jogosult volt, továbbá rendelkezzen az összeg adószámlán való jóváírásáról. Másodlagosan azt kérte, hogy a törvényszék helyezze hatályon kívül az alperes határozatát és utasítsa új eljárásra az

elsőfokú adóhatóságot. Harmadlagosan az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő megváltoztatását kérte azzal, hogy a törvényszék törölje a terhére kiszabott adóbírságot.

- [12] A Fővárosi Törvényszék az indítványozó keresetét elutasította. A törvényszék ítéletében megállapította, hogy az alperes eredményesen bizonyította mindkét számlakibocsátó társaság – vagyis a B. Kft. és az N. Kft. – vonatkozásában az adókijátszás tényét. Ezek a társaságok a fizetendő áfát bevallják, azonban annak ellentételezésére közel azonos összegben olyan levonható áfát szerepeltetnek, amelyek fiktív számlákon alapulnak. A PMB Kft. iratanyaga nem állt rendelkezésre, a beszállító pedig nem működött együtt az adóhatósággal, ezért a gazdasági esemény nem volt ellenőrizhető, így pedig a levonási jog alapjául szolgáló számlák létezése sem igazolt, azok hitelessége nem vizsgálható.
- [13] Az indítványozó felülvizsgálati eljárást kezdeményezett. Elsődlegesen azt kérte a Kúriától, hogy helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet és a kereseti kérelemnek megfelelő döntést hozzon, másodlagosan pedig azt, változtassa meg a jogerős ítéletet, helyezze hatályon kívül az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően és kötelezze új eljárásra az elsőfokú adóhatóságot.
- [14] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását az alkotmányjogi panasszal támadott végzésével megtagadta, mert az indítványozó kérelme nem teljesítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ac)* alpontjaiban, valamint *b)* pontjában meghatározott feltételeket.
- [15] 2. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz – hiánypótlással utóbb kiegészített – alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének, XV. cikk (1), (2) és (4) bekezdésének, XXIV. cikk (1) bekezdésének, XXV. cikkének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének, 25. cikk (1)-(4) bekezdéseinek, valamint 28. cikkének sérelmére történő hivatkozással kérte a Kúria végzésének, valamint a Kp. 117. és 118. §-ainak megsemmisítését.
- [16] A panaszban előadottak értelmében a Kp. 117. és 118. §-ainak alkalmazása következtében az indítványozó elesett a bírósághoz fordulás lehetőségétől, ezek a rendelkezések megvonják, „de minimum” korlátozzák a többszintű igazságszolgáltatás megvalósulását, ennek következtében pedig sértik az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Az, hogy a támadott rendelkezések lehetőséget adnak a felülvizsgálattal támadott bírói döntés érdemi vizsgálatának mellőzésére, azt eredményezi, hogy a bírósági eljárás egyfokú lesz, ez pedig nemcsak a bírósághoz fordulás jogával ellentétes, hanem a bírósági rendszernek az Alaptörvény 25. cikk (4) bekezdésében deklarált többszintűségével is, továbbá megakadályozza, hogy a Kúria ellássa az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerinti legfőbb bírósági szerv szerepét. A Kp. támadott szabályai azt is gátolják, hogy a Kúria betöltse a bíróságoknak az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésében foglalt azon

rendeltesét, hogy döntsön a közigazgatási határozatok törvényességéről. A jogalkalmazás egységessége megteremtésének az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében rögzített hatásköre csupán másodlagos feladat, ez következik abból a megfogalmazásból, hogy a Kúria „a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét”, ezért a Kúria nem tagadhatta volna meg a (2) bekezdésben rögzített kötelezettségét arra hivatkozással, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása okán.

- [17] A Kp. 117. és 118. §-ainak a Kúria által alkalmazott értelmezése ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével, mert az azzal konform értelmezés nem eredményezte volna az indítványozó jogorvoslati lehetőségtől való elzárását.
- [18] Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított, jogorvoslatihoz való joga azért sérült, mert az ügyében egyfokú bírói döntés született, a Kúria pedig a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásával kizárta annak lehetőségét, hogy a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletével szemben bármilyen jogorvoslatot igénybe vehessen.
- [19] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látta, hogy a Kúria a végzésében nem támasztotta alá törvényi indokokkal azt az állítást, hogy a felülvizsgálat során az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellene vizsgálnia.
- [20] Az Alaptörvény XXV. cikke azért sérült az indítványozó vonatkozásában, mert a Kúria a Kp. 117. és 118. §-ainak alkalmazása következtében megakadályozta őt abban, hogy írásban kérelemmel, panasszal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.
- [21] Az alkotmányjogi panaszban előadottak szerint egyenlő bánásmód követelménye azért sérült, mert a különböző pertípusokra vonatkozó eljárási szabályok diszkriminatívak: míg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) az 5 000 000 Ft-ot meghaladó pertárgyértékű perek esetén korlátlanul lehetővé teszi a felülvizsgálatot, és eleve a rendes bírósági eljárás is kétfokú, addig a Kp. egyfokú bírósági eljárást tesz lehetővé, a Kúria „másodfokú bírósági szervként” való eljárásától pedig a 117. és 118. §-ok elzárják a közigazgatási per feleit.
- [22] A Kp. 117. § (4) bekezdése kimondja, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadhatósági okának fennállását bizonyítani és azt indokolni nem kell, ez alól csak a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok képez kivételt. Az indítványozó álláspontja szerint ebből az következik, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztésére és a jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére való hivatkozás önmagában, különösebb indokolás nélkül is a befogadásra alkalmassá teszi a felülvizsgálati kérelmet. Ráadásul a jelen esetben az indítványozó kifejezetten bemutatta, hogy a Kp. 78. § (2) és (4) bekezdései értelmezésének különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége van, továbbá jelentőséggel bír a joggyakorlat továbbfejlesztése szempontjából is; a

megválaszolandó kérdés ugyanis az, milyen alapossággal kell a bíróságnak vizsgálnia az adózó – jelen esetben az indítványozó – tudattartalmát abból a szempontból, hogy mennyire ismerhette a vele szerződő gazdasági társaságok valós hátterét. Mindezen túlmenően a Kúriának az az állítása, hogy az indítványozó a felülvizsgálati kérelemben nem jelölt meg a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, kúriai iránymutatást igénylő problémát, illetve nem mutatott be eltérő döntéseket, iratellenes. Összességében a Kp. 117. §-a nem követel meg részletes bizonyítást és indokolást az indítványozótól, és a Kúriának nem lett volna alapja arra, hogy megtagadja a felülvizsgálati kérelem befogadását.

- [23] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [24] Az indítványozó jogi képviselője 2023. július 18-án vette át a Kúria végzését, majd augusztus 21-én nyújtotta be a panaszt, amely így megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidőnek. A jogi képviselő a hiánypótlási felhívást 2023. október 4-én vette kézhez, majd a hiánypótlást november 2-án nyújtotta be, az Abtv. 55. § (3) bekezdése szerinti 30 napos határidőn belül.
- [25] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdése – annak *a)–f)* pontjai – rögzítik. A panasz ezeknek a feltételeknek megfelelt az alábbiak szerint.
- [26] A panasz tartalmazza azt az alaptörvényi, valamint törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza. Tartalmazza az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét; megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés és az alkalmazott jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megsértett rendelkezéseivel, továbbá kifejezett kérelmet ad elő a sérelmezett bírói döntés, valamint jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére.
- [27] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [*a*] pont], továbbá az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [*b*] pont]. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése ugyanezen feltételek mellett teszi lehetővé az alkotmányjogi

panasz benyújtását az ügyben alkalmazott, alaptörvény-ellenes jogszabállyal szemben.

- [28] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése, valamint 26. § (1) bekezdése alapján tehát az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett: a támadott bírói döntés az ügy érdemében hozott, vagy eljárást lezáró döntésnek minősül-e, a támadott jogszabályt alkalmazták-e az ügyben, az indítványozó kimerítette-e a jogorvoslati lehetőségeit, az indítványozó érintettnek minősül-e, illetve Alaptörvényben biztosított jog sérelmét állítja-e a panaszban.
- [29] Az indítványozó a bírósági felülvizsgálattal kimerítette rendes jogorvoslati lehetőségét, egyúttal a rendkívüli jogorvoslatok köréből élt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jogával.
- [30] A Kúria támadott végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti, a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, ezért alkotmányjogi panasszal támadható.
- [31] A Kp. 117. §-a a felülvizsgálati kérelem benyújtásának és elbírálásának egyes formai körülményeit határozza meg, a 118. § pedig azt sorolja fel, mely – vagylagos – feltételek teljesülése esetén fogadja be a Kúria a felülvizsgálati kérelmet. A Kúria alkalmazta ezeket a rendelkezéseket, ezért azok alkotmányossága vizsgálható az alkotmányjogi panasz eljárás során.
- [32] Az indítványozó az egyedi ügy felpereseként érintettnek minősül.
- [33] Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXV. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pontja, illetve 27. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti, Alaptörvényben biztosított jognak minősülnek.
- [34] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése az Alkotmánybíróság értelmezésében nem tekinthető olyan alapvető jognak, amire alkotmányjogi panasz alapítható, mert nem önmagában hivatkozható jog, hanem az Alaptörvény alapjogi katalógusának értelmezési zsinórmértéke. A XV. cikk (4) bekezdés nem Alaptörvényben biztosított jogot rögzít, hanem állami feladatkört határoz meg az esélyegyenlőség terén. A 25. cikk a bíróságok szervezeti felépítésének és hatásköreinek alapvetéseit rögzíti alkotmányi jogforrási szinten, ezek azonban nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jognak, nem határoznak meg az indítványozók számára alkotmányjogi panasz útján érvényesíthető személyes jogosultságot. A 28. cikk ugyan egy kötelező szempontrendszer határoz meg a bíróságok számára az Alaptörvény rendelkezéseinek értelmezéséhez, ez azonban önállóan szintén nem hivatkozható Alaptörvényben biztosított jogként. Ezért az alaptörvény e rendelkezései tekintetében a panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a*) pontjában, illetve 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában rögzített követelménynek.
- [35] Az Abtv. 31. § (2) bekezdése szerint ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett panaszos által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint

azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybíróági eljárásnak nincs helye. Az indítványozó által támadott kúriai végzéssel összefüggésben az Alkotmánybíróság nem folytatott le alkotmányossági vizsgálatot, ezért a *res iudicata* nem áll fenn.

- [36] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 29. §-ának való megfelelés szempontjából is vizsgálnia kellett az alkotmányjogi panaszt. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [37] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bíróági eljárással összefüggésben megfogalmazta, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bíróági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [38] Az alkotmányjogi panaszban kifejtettek szerint a Kúriának kötelessége lett volna befogadni és érdemben elbírálni a jogerős ítélettel szembe benyújtott felülvizsgálati kérelmet, mert a Kp. 118. §-ában felsorolt körülmények valójában fennálltak, az Alaptörvénnyel pedig a Kp. kiterjesztő értelmezése áll összhangban, ami a befogadhatóság körét a lehető legnagyobb mértékben kiszélesíti. A Kp. 118. §-ának alkalmazása, értelmezése azonban jogalkalmazási, törvényértelmezési kérdés, amit a magyar jogrendszer és az Alaptörvény is elsősorban a rendes bíróságok hatáskörébe utal [lásd mindenekelőtt az Alaptörvény 25. cikk (1)–(3) bekezdését]. Ezért az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy felülbírálja a Kúria azon mérlegelését, fennálltak-e a Kp. 118. §-ában foglalt feltételek a konkrét ügy vonatkozásában. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 28. cikke alapján megállapította: azt vizsgálja, hogy a bíróságok „ítélkezésük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák”; azonban következetesen tartózkodik a kizárólag jogértelmezési és bizonyítékmerlegelési kérdésektől {elvi jelleggel rögzítette: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A jelen esetben az Alkotmánybíróság a benyújtott alkotmányjogi panasz alapján nem észlelt olyan körülményt, szempontot, ami a Kúria végzésének érdemi alkotmányjogi vizsgálatát tenné szükségessé. A támadott végzés indokolása tételesen bemutatja, miért jutott a Kúria arra a következtetésre, hogy a Kp. 118. §-ában felsorolt feltételek egyike sem áll fenn. Ezen túlmenően a panasz olyan körülményt sem adott elő, amelynek alapján a bírósághoz fordulás jogának sérelme merülhetne fel, mert az indítványozó érvényesíthette a

másodfokú adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránti igényét, továbbá a törvény keretei között lehetősége volt a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére.

[39] Az indítványozónak azzal a hivatkozásával kapcsolatosan, hogy a Kúria eljárása, valamint a Kp. 117-118. §-ai elzárják a jogorvoslat lehetőségét a Fővárosi Törvényszék közigazgatási, adójogi tárgyú ítéletével szemben, az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes és kiforrott. Ennek értelmében a jogorvoslathoz való jog „lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatait tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét” {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében – az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás jogára is figyelemmel – a közigazgatási határozattal szemben kért bírósági felülvizsgálat a rendes jogorvoslatok körébe tartozik; ennek biztosításával a jogalkotó teljesíti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján rá háruló kötelezettségét. Az kétségtelen, hogy a közigazgatási jogvita tárgyában meghozott törvényszéki döntés mint bírói döntés elsőfokú határozat, de az Alkotmánybíróság álláspontja következetes abban, hogy a rendkívüli jogorvoslatok, így a Kúria hatáskörébe tartozó felülvizsgálat „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe” {3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]–[23]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]; 3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [27]}. Az Alkotmánybíróság ehhez azt fűzte hozzá, hogy „amennyiben a jogalkotó a felülvizsgálat lehetőségének biztosítása mellett dönt, az Alkotmánybíróság hatáskörrel rendelkezik a jogalkotó által biztosított rendkívüli jogorvoslat szabályainak az Alaptörvénnyel való összhangjának a vizsgálatára” {3245/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [28]}. Összességében azonban az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvény nem tartalmaz követelményt azzal kapcsolatban, hogy a közigazgatási jogorvoslati fórumrendszer hány fokon érvényesüljön, ily módon adott esetben a jogorvoslati fórumrendszer egyfokúsága is megfelel az Alaptörvény követelményeinek {lásd pl. 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 3097/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [15]; 3149/2023. (III. 27.) AB végzés, Indokolás [64]}. Erre tekintettel a panaszban előadottak nem teszik szükségessé a Kp. 117–118. §-ainak az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján való érdemi vizsgálatát.

[40] A fenti megfontolásokra tekintettel nem vizsgálható érdemben az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sem. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban, hogy a jogalkotót széles mérlegelési kör illeti meg a tekintetben, milyen indokból, milyen feltételek mellett biztosít rendkívüli jogorvoslati lehetőséget a jogerős bírói döntések felülbírálatára {vö. pl. 3280/2023. (VI. 15.) AB végzés, Indokolás [25]}. Ennek alapján nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló

alaptörvény-ellenesség kételyét az, hogy a törvényalkotó a különböző eljárási törvényekben eltérő kritériumokhoz köti a felülvizsgálat igénybevételét; továbbá az sem, hogy a közigazgatási határozatot felülvizsgáló bírói döntéssel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. §-ában megjelölt feltételek teljesülése esetén fogadható be.

- [41] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) a közigazgatási hatóság eljárásának tisztességességéről rendelkezik. Az indítványozó az előzményi eljárás során sérelmezhetette és sérelmezte is az elsőfokú adóhatóság, majd a Fővárosi Törvényszék előtt az alperes eljárását és a bizonyítékok mérlegelését. Az alkotmányjogi panaszt azonban a Kúria végzésével szemben terjesztette elő, a Kúria eljárására pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése irányadó. Ezért a panasz nem vizsgálható érdemben az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján.
- [42] Továbbá nem merült fel olyan körülmény sem, ami azt valószínűsítene, hogy az indítványozónak az Alaptörvény XXV. cikke által biztosított azon joga sérült volna, hogy panaszával állami szervhez forduljon. Az indítványozónak lehetőségében állt, hogy eljárást kezdeményezzen a törvény által kijelölt állami szervek előtt, e lehetőségével kétséget kizáróan élt is, az pedig nem veti fel az Alaptörvény XXV. cikkének sérelmét, hogy a Kúria – a Kp.-ban meghatározott mérlegelési jogkörével élve – arra a következtetésre jutott, hogy nem teljesülnek a felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényi okai.
- [43] 4. Az indítvány nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre. Ezért azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Abtv. 26. § (1) bekezdése, 27. § (1) bekezdése, 29. §-a, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2024. április 23.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró